

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил В.

като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20211001001110 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.25, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл. 274-279 от ГПК.

Образувано е по жалба вх. № 9939/19.10.2021год., подадена от С.Г. В. в качеството му на Председател на Сдружение „ Дружество на репресирани македонци в България жертви на комунистическия терор „/ СДРМБЖКТ/ срещу Решение № 59/08.10.2021год., постановено по т.д. № 146/2021год. по описа на Окръжен съд- Благоевград , с което е потвърден отказ № 20210726111922/27.07.2021год. на длъжностното лице по регистрация при Агенция по вписванията, постановен по заявление № 20210726111922/26.07.2021год. за първоначална регистрация на Сдружение „ Дружество на репресирани македонци в България жертви на комунистическия терор „ гр. Благоевград .

В жалбата се поддържа незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение. Счита се за неправилен извода на съда ,че целите на сдружението не противоречат на чл.44, ал.2 от Конституцията на Р България и че отказът на националните власти да предоставят статут на юридическо лице на сдружение на физически лица представлява намеса в упражняването на правото на свобода на сдружаване .

Прави се искане за отмяна обжалваното решение и постановяване на друго, с което да бъде указано на Агенцията по вписванията да извърши заявеното вписване.

Апелативен съд-София намира подадената жалба за процесуално допустима като депозирана в срока по чл.25, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване валиден и допустим съдебен акт .

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със заявление образец А15 , рег. № 20210726111922/26.07.2021год. е направено искане за първоначална регистрация на сдружение „Дружество на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор“. Към заявлението са представени : декларация по чл.13, ал.4 от Закона за търговския регистър,подадена от С.В., съгласи и образец от подписа на С.В., протокол от учредително събрание на Сдружение „ Дружество на репресираните македонци в България, жертви от комунистическия терор“ от 24.07.2021год., списък на учредителите ,Устав на

Сдружение“ Дружество на репресираните македонци в България, жертви от комунистическия терор,квитанция за платена такса за регистрация ,както и решение на Европейския съд по правата на човека,без превод на български език.

По така подаденото заявление длъжностното лице по регистрацията е постановило отказ № 20210726111922/27.07.2021год., поради наличието на несъответствие на целите на сдружението и средствата за тяхното постигане с поставените от законодателя изисквания за дейност в частна полза по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЮЛНЦ. Прието е, че целите по чл.2,ал.1 от Устава на сдружението са в противоречие с разпоредбата на чл.44, ал.2 от Конституцията на Р България , както и че като средства за постигане на целите са визирани мероприятия , присъщи на класическа политическа партия , а според параграф 3 от ЗЮЛНЦ, организациите имащи за цел извършването на политическа дейност се уреждат с отделен закон.

Отказът е потвърден с обжалваното в настоящото производство решение и в него е прието, че във формираните в Устава на сдружението цели, разгледани във връзка с основния предмет на основната дейност на сдружението по чл.2,ал.2 от Устава налага на извод за дейност насочена срещу единството на българската нация , а това е забранено от императивната норма на чл.44, ал.2 от Конституцията на Р България.

Този извод се споделя напълно от настоящата съдебна инстанция, поради което не счита за нужно да преповтаря мотивите на първоинстанционния съд и препраща към тях на основание чл.272 от ГПК. Във връзка с оплакванията в жалбата следва да бъде допълнено следното :

Конституцията на Р България прокламира правото на свободно сдружаване като основно конституционно защитимо право на личността, но очертава определени ограничения на свободата на сдружаване . Съгласно чл.44, ал.2 от Конституцията на Р България гражданите не могат чрез сдружаване да извършват дейност, насочена срещу суверенитета, териториалната цялост и единството на нацията, към разпадане на расова, национална, етническа и религиозна вражда, към нарушаване на правата и свободите на гражданите; забраняват се организации, които създават тайни и военизирани структури или се стремят да постигнат целите си чрез насилие.

В случая, от чл. 2, ал. 1 на представения устав на сдружението е видно, че основните му цели са защита на правата и законните интереси на македонците, репресирани по време на комунистическия режим заради тяхното македонско самосъзнание и самоопределение, както и заради дейността им в защита на правата и свободите на македонците в България (т. 1); опазване и популяризиране на македонското културно и историческо наследство (т. 2) и спазване и защита на човешките и имуществени права на македонските бежанци и техните потомци (т. 3), а между конкретните средства/дейности за тяхното постигане в чл. 2, ал. 2 са посочени съхраняване, развиване и предаване на поколенията историческата истина за македонския въпрос и работа за неговото решаване в съответствие с идеите на изграждащия се ЕС, съхраняване, възстановяване и изграждане на паметници, свързани с македонското минало и наследство, работа за решаване на въпросите за възмездяването на бежанците и техните наследници за изоставеното, отнето имущество по родните им места, организиране и изнасяне на лекции, беседи и доклади за миналото на македонския народ, организиране на регионални македонски събори, осигуряване записването, съхраняването и популяризирането на македонското фолклорно богатство, организиране митинги и демонстрации в рамките на закона, организиране на събирането, публикуването и съхраняването на спомени, документи, др. материали, свързани със съдбата на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор, оказване на юридическа и друга помощ на репресираните македонци в България, жертви на комунистическия терор и техните наследници в България, за получаване на предвидените в закона обезщетения. В чл. 4, т. 2 е предвидено, че сдружението поставя проблемите на репресираните македонци и на македонското етническо малцинство пред съответните български институции и международни организации и действа за тяхното решаване.

Така формулираните цели и средства за тяхното осъществяване определят сдружението като защитаващо накърнени права и интереси на етническо малцинство на територията на Р България ,каквото обективно не съществува като обособена и утвърдена група от хора, притежаващи религиозна, езикова, културна или друга характеристика, отличаваща ги от останалата част от населението на страната. При тези обстоятелства чрез афиширането на такова малцинство чрез организация- сдружение с нестопанска цел, предназначена да удовлетворява техни специфични потребности, по същество не цели защита на правата им, доколкото те не са

различни от тези на останалите граждани, а култивиране сред определена част от българските граждани на различно етническо самосъзнание, каквото не е било формирано по естествен исторически път, а оттам е насочено срещу единството на нацията, за което разпоредбата на чл. 44, ал. 2 от Конституцията установява изрична забрана. Освен това, в устава на сдружението са формулирани и политически цели, свързани с осъществяване на дейност, присъща на политическа партия, което нормата на чл. 12, ал. 2 от Конституцията не допуска.

Гореизложеното налага извод , че по отношение конкретното заявено право на сдружаване са приложими посочените по-горе конституционни ограничения и позоваването на тях не е в противоречие с чл.11, ал.2 от Конвенция за защита на правата и основните свободи. Именно в хипотеза , идентична на настоящата - необходимост за защита на правата и свободите на останалите граждани, неучастващи в сдружението, Конвенцията допуска упражняването на правото на свободно сдружаване да бъде ограничавано.

По изложените съображения обжалваното решение, с което е отказано вписване на исканото сдружение следва да бъде потвърдено, тъй като е него е достигнато до законосъобразен резултат.

Така мотивиран, Апелативен съд –София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 59/08.10.2021год. , постановено по т.д.№ 146/2021год. по описа на Окръжен съд-Благоевград, с което е потвърден отказ №20210726111922/27.07.2021год., постановен по заявление вх.№ №20210726111922/ 26 .07.2021год. на Агенция по вписванията към ТРРЮЛНЦ за вписване на първоначална регистрация на Сдружение „ Дружество на репресираните македонци в България,жертви на комунистическия терор“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____